

Pritožnica navaja, da je Splošno sodišče storilo pomembno napako s tem, da je izenačilo tožbene razloge in argumente, ki so bili navajani v utemeljitev teh tožbenih razlogov. Ta napaka naj bi privedla do nedopustnosti dela tožbenih razlogov pritožnice.

2. Drugi pritožbeni razlog. Kršitev pravice do obrambe.

Pritožnica navaja, da so pred sprejetjem sklepa, druge stranke v postopku lahko navajale argumente v obrambo glede okoliščin, s katerimi družba Mamoli ni bila seznanjena. Splošno sodišče ni ustrezno presodilo tega vidika.

3. Tretji pritožbeni razlog. Kršitev načela zakonitosti pri sprejetju obvestil o programu prizanesljivosti zaradi kršitve povezanih določb členov od 101 PDEU do 105 PDEU in člena 23 Uredbe Sveta št. 1/2003 ⁽¹⁾.

Celoten postopek je bil sprožen in temelji na obvestilih Komisije, s katerimi je bil vzpostavljen t.i. program prizanesljivosti. Pritožnica navaja, da Komisija, ob tem da ni akta Evropskega zakonodajalca, nima nobenih pristojnosti za priznavanje delne ali popolne imunitete podjetjem in za to, da na tako obvestilo opre postopek s področja omejevalnih sporazumov, ki se konča z naložitvijo hudih sankcij. Splošno sodišče ni podalo ustreznih odgovorov na ugovore pritožnice, saj je opustilo obravnavo različnih pravnih vprašanj, ki so bila izpostavljena.

4. Četrti pritožbeni razlog. Kršitev člena 101 PDEU in člena 2 Uredbe št. 1/2003.

Pritožnica navaja, da je Komisija v preiskavi storila pomembne napake. Komisija naj ne bi upoštevala specifičnosti italijanskega trga (npr. struktura, značilnosti, vloga grosistov) in naj bi položaj na italijanskem trgu poistovetila s tistim na nemškem trgu. Ta napaka naj bi vplivala na ugotovitve Komisije glede obstoja kartela pri določanju cen na italijanskem trgu. Poleg tega naj Komisija zaradi navedenih napak ne bi zadostila dokaznemu bremenu, ki ga nosi. Pomembnost vloge družbe Ideal Standard na italijanskem trgu naj sploh ne bi bila obravnavana. Splošno sodišče naj bi v celoti prezrlo ugovore in argumente pritožnice.

5. Peti pritožbeni razlog. Kršitev načel sorazmernosti, enakega obravnavanja, in individualnosti kazni pri naložitvi globe pritožnici - družbi Mamoli -, in pri določitvi njenega zneska.

Komisija naj bi s tem, da je pritožnici naložila maksimalen znesek globe, kršila navedena načela. Dejanskega ravnanja pritožnice naj Komisija ne bi ustrezno presodila, znesek globe pa naj bi določila ne da bi upoštevala ravnanje družbe Mamoli in dejanski vpliv njenega ravnanja v okviru očitane kršitve. Komisija naj bi storila napako tudi s tem, da družbi

Mamoli ni priznala nobene olajševalne okoliščine. Splošno sodišče pa kljub temu, da je sprejelo nekaj ugovorov družbe Mamoli glede napak, ki jih je pri določitvi globe storila Komisija, ni razsodilo, da jo je potrebno zmanjšati.

6. Šesti pritožbeni razlog. Kršitev člena 23 Uredbe št. 1/2003 v zvezi s točko 35 Smernic o načinu določanju glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (2006/C210/02).

Pritožnica navaja, da je Komisija, čeprav je seznanjena, da se družba Mamoli dejansko nahaja v težkem ekonomskem položaju, ki ogroža njeno zmožnost plačila, sprejela sklep, ki ni primeren za uresničitev cilja iz preambule. Splošno sodišče ni presojalo argumentov družbe Mamoli.

7. Sedmi pritožbeni razlog. Kršitev procesnih določb.

Splošno sodišče naj bi nezakonito zavrnilo predloge za sprejetje pripravljanih ukrepov, ki jih je podala družba Mamoli.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Pritožba, ki jo je Issam Anboubou vložil 25. novembra 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 13. septembra 2013 v zadevi T-592/11, Anboubou proti Svetu

(Zadeva C-630/13 P)

(2014/C 45/37)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Issam Anboubou (zastopnika: J.-M. Salva in M.-A. Bastin, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

Predlogi

— Ugotovi naj se in razsodi,

— da se sodba Splošnega sodišča Evropske unije T-592/11 (šesti senat) z dne 13. septembra 2013 v zadevi Issam Anboubou proti Svetu Evropske unije razveljavi;

- da je sklep o vpisu tožeče stranke na seznam oseb in subjektov, na katere se nanašajo gospodarske sankcije, protipraven;
- da o sklepi in uredbe, ki so se izpodbijali v okviru zadeve T-592/11, razglasijo za nične;
- da se Svetu naloži plačilo stroškov obeh stopenj postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

Prvič, tožeča stranka meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je menilo, da je Svet, ker ni mogel dokazati, da tožeča stranka podpira sirski režim, pravilno uporabil domnevo, da poslovodje glavnih sirskih podjetij podpirajo sirski režim. Prvi del pritožbenega razloga se nanaša na neobstoj pravne podlage za tako domnevo. Izredna resnost in prisilnost omejevalnih ukrepov naj namreč ne bi omogočala, da se uporabijo na podlagi domneve, katere uporabe običajno ne predvideva noben regulativni akt. Drugi del pritožbenega razloga se nanaša na nesorazmernost te domneve glede na želeni cilj, zlasti zaradi njene izredne splošnosti. Tretji del pritožbenega razloga se nanaša na neovrgljivost te domneve. Negativnega dokaza neobstoja podpore naj materialno ne bi bilo mogoče predložiti, predložitve pozitivnega dokaza nasprotovanju režimu pa naj ne bi bilo mogoče šteti za edini način dokazovanja neobstoja povezave z režimom.

Drugič, tožeča stranka Splošnemu sodišču očita, da je odločilo, ne da bi Svet predložil dokaze. Tožeča stranka s prvim delom drugega pritožbenega razloga meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, prvič, ker ni opravilo običajnega nadzora nad izpodbijanimi sklepi, in drugič, ker je odločilo, ne da bi mu Svet predložil dokaz. Tožeča stranka z drugim delom drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da v izpodbijani sodbi ni sankcioniralo očitne kršitve načela kontradiktornosti in pravice tožeče stranke do obrambe. Splošno sodišče naj bi Splošnemu sodišču dopustilo, da ni predložilo dokazov ali razlogov za njihovo nepredložitev in naj bi dovolilo, da je Svet svoj sklep utemeljil na domnevi, ki pa naj je ne bi bilo mogoče izpodbijati po redni poti.

Pritožba, ki jo je Total Marketing Services, ki je pravna naslednica družbe Total Raffinage Marketing, vložila 4. decembra 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. septembra 2013 v zadevi T-566/08, Total Raffinage Marketing proti Komisiji

(Zadeva C-634/13 P)

(2014/C 45/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Total Marketing Services, ki je pravna naslednica družbe Total Raffinage Marketing (zastopniki: A. Vandencastele, C. Lemaire, S. Naudin, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- izpodbijana sodba naj se razveljavi, ker Splošno sodišče napačno ni upoštevalo tega, da je družba Total Marketing Services (v nadaljevanju: TMS) prenehala sodelovati pri kršitvi 12. maja 2004;
- izpodbijana sodba naj se razveljavi, ker Splošno sodišče napačno ni upoštevalo neupravičenega različnega obravnavanja družb TMS in Repsol v zvezi z obdobjem njune udeležbe pri kršitvi;
- izpodbijana sodba naj se razveljavi, ker Splošno sodišče napačno ni upoštevalo prekinitve udeležbe družbe TMS pri kršitvi med 26. majem 2000 in 27. junijem 2001;
- izpodbijana sodba naj se razveljavi, ker Splošno sodišče ni obravnavalo tožbenega razloga v zvezi z nepreučljivimi dokazov za konkurenčno ravnanje družbe TMS na trgu;
- v skladu s členom 61 Statuta Sodišča naj se odloči dokončno in naj se odločbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo TMS, ter naj se v okviru izvajanja polne pristojnosti zniža globo, naloženo družbi TMS;
- če Sodišče v obravnavani zadevi ne bo odločilo dokončno, naj se odločitev o stroških pridrži in naj se zadeva vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje v skladu s sodbo Sodišča;
- nazadnje, v skladu s členom [184] Poslovnika naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so nastali v postopku pred Splošnim sodiščem in pred Sodiščem.